

ЦВЕТАН СЕВЕРСКИ ДЕН БЕЗ КРАЙ

chitanka.info

Чакам залеза, часове го чакам, но не идва.

— Няма го — казва професор Смилов и се усмихва малко загадъчно.

Недоумявам. Поглеждам — за кой ли път вече? — на запад, но там виждам как острите ромбични очертания на въздушните жилища скриват половината небе. Само на две-три места между тях се образуват пролуки и там се синее хоризонтът.

— Може би — мисля гласно — сте създали някакво забавяне на равномерния ход на времето?...

— Не! — отсича професорът. — Часът сега е 23.00 българско време.

— Да, а няма вечер...

— Сюжет за криминален разказ — казва професорът.

Усмихвам се, но нещо ме безпокои. Като че ли се намирам на друга планета. Дочувам странна музика, композирана сякаш по законите на дисхармонията.

— Не, не може да бъде! — почти извиквам. — Дори и през лятото вечерта идва не по-късно от 21 часа. Това е филм.

— Слушай, момко, нито е филм, нито е сън. Ти се събуди привечер, както сме свикнали да казваме. Аз те помолих да се разходим край езерото, защото зная колко много обичат хората вечерните разходки при залез слънце. Тръгнахме край самотния бряг, а ти явно беше недоволен. Не се изненадах. Твоето усещане за времето беше изключително силно и това те изведе бързо от равновесие. Ти знаеше, че вече трябва да е вечер, а бе светъл ден. Всеки земен човек би се изненадал от един подобен сюрприз на природата. Още повече, че България не се намира на Северния полюс.

Професорът се усмихна и запали цигара. Тази нарочна пауза ме подразни.

— Е, и какво?

— Нищо. Ти не знаеше само, че се намиращ в експерименталната база на института по... Засега той още няма име. Искях да ти покажа най-новия опит за продължаване на деня. Това е нещо епохално! Не зная дали разбираш? Денят ще бъде *постоянен*.

— Защо не кажете *константен*? — опитах се да бъда „в тон“.

— Именно, *константен*. Макар че този термин не е съвсем подходящ. Иначе погледнато, експериментът ще има огромно

значение. Представяш ли си колко урожая ще дава земята, огрявана от слънцето постоянно. Няма да има нужда от електрически лампи. Човек ще се чувства пълноценен по всяко време на денонощието... Впрочем, на деня, исках да кажа.

— И как се постига този ефект?

— Чрез „изкуствените луни“. Това са огромни огледала, изведени в околоземна орбита и „установени“ в необходими точки от орбитите. Те отразяват слънцето и... Земята се учудва, че денят няма край. Естествено, отразената светлина ще е по-слаба по интензивност и качество от тази на Слънцето, но ще бъде шест пъти по-силна от светлината на Луната.

— Идеята е чудесна! — казах не съвсем спокойно аз, но си помислих какви изменения ще настъпят в живота ни. Нали тогава ще липсва нощта — най-пълноценната ни почивка! Интензивността на нашето развитие няма ли да съкрати и без това късия ни живот. Помислих си още и за изгрева, и за залеза...

— А що се касае до твоите любими залежи — отгатна мислите ми професорът, — ще създадем изкуствени. Така че и за това е помислено.

Увлечени в разговора, не бяхме усетили кога сме стигнали до изхода на експерименталната база. Една крачка и бяхме в нашето си време, което има и ден, и нощ.

Разделихме се с професора, защото беше полунощ и очите ни се затваряха за сън.

Публикувано в списание „Авиация и космонавтика“, брой 6/1972

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.